

Миса Света Ђећилија прво је значајно дело у опусу Шарла Гуноа. Оригинално названа „Свечана миса“, посвећена је овој светици, заштитници музике. Премијерно је изведена дан Св. Ђећилије, 22. новембра 1855. године, у цркви Св. Еустахија, у Паризу, која је неговала праксу да се овај дан, сваке године, прослави извођењем неке нове мисе. Критика је о томе писала: „То је рад темељно обученог уметника“, називајући дело и „поезијом новог песника“.

После премијере, одушевљен, савременик и композитор Камил Сен-Санс је прокоментарисао: „Појава Мисе Свете Ђећилије изазвала је неку врсту шока. Ова једноставност, ово величанство...“ Дело је окарактерисао као једно од најбољих у Гуноовом опусу, пишући: „У далекој будућности, када неумољиво време заврши свој рад, опере Гуноа ће остати у библиотеци, а Миса Свете Ђећилије ће и даље задржати живот“.